

El senyor president del Consell:

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Efectivament, a la pregunta de la valoració del que per primera vegada es parlara en valencià en el Comitè de les Regions fa uns quants dies, la valoració de satisfacció plena, de a més notar el recolzament dels més de quatre milions de valencians de la nostra comunitat, de la Comunitat Valenciana, en eixe moment històric de parlar en valencià en el Comitè de les Regions.

Ho vàrem dir des del primer moment. El sentiment, la tradició i la legalitat estava de la nostra part. Ha sigut un any intens, molt intens. A la millor algú no se'n recorda. I per això el somriure de les paraules del nostre portaveu, però ha sigut un any intensíssim. Hem hagut de demostrar a tots els nivells que a València es parla el valencià. Que és la nostra llengua estatutària. Que té el recolzament de la Constitució espanyola. I que a Europa, a soles en representació de la nostra llengua havia d'anar la nostra llengua amb el seu nom: en valencià.

Recorde perfectament escrits i també declaracions de responsables polítics de l'administració central intentant confondre l'opinió pública al respecte. I recorde també alguna actitud de feblesa per part dels representants polítics de la Comunitat Valenciana intentant també crear confusió al respecte. El que era un projecte de potència i de presència i de significació de la nostra singularitat, es va convertir al llarg d'un any, una vegada més, en un element de tensió i de crispació per part d'aquells que continuen dient que la nostra llengua no s'anomena valencià. Me'n recorde perfectament.

Per això l'esforç va ser doble, doble esforç, el treball de tot el Consell, dels consellers responsables i de tota la societat valenciana, per a fer possible el que va passar la setmana passada a Brussel·les: que el president del Comitè de les Regions cridara els presidents autonòmics d'Espanya, i entre altres, el president de la Generalitat Valenciana, perquè parlara en valencià al si del Comitè de les Regions.

Vaig dir fa dos anys i mig en el meu discurs d'investidura que el valencià és una llengua espanyola i europea. I en esta mateixa legislatura hem aconseguit a més que això siga una demostració institucional de primer ordre. A Europa (*Aplaudiments*) a Europa es parla també en valencià, oficialment, en valencià. És el major reconeixement a la nostra personalitat i a la nostra singularitat com a valencians que parlen el valencià. I a més, també a tota la història de les lleis, a tota la història de la literatura, i a tota la història d'allò que té a vore en la utilització d'una llengua.

Jo, des d'ací, des d'esta tribuna del parlament valencià, demanaria que tots els valencians hem de fer el mateix esforç sense confusió, de parlar clarament de la nostra llengua com la nostra llengua. Sense cap de confusió respecte d'altres qüestions. És el nostre element més de personalitat, de sentiment i de presència que tenim en tot el món. Per això és tan important i va ser un treball tan intens el fet pel Consell de la Generalitat Valenciana per a defensar eixa singularitat tan nostra que ens definix com a valencians a Espanya i a Europa. He rebut les felicitacions de pràcticament tota la societat valenciana. Encara no del Grup Socialista.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim Síndic, senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Quines accions pensa realitzar el seu govern per a dirimir les responsabilitats que es deriven de la gestió de l'Ivex?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Pla.

La pregunta está creo que erróneamente planteada. Pero en cualquier caso, haciendo un intento de comprensión de la misma, le diré que en unas declaraciones publicadas en un medio de comunicación, un exresponsable de una oficina del Ivex hizo una serie de acusaciones. Acusaciones que, como usted sabe y toda la opinión pública de la Comunidad Valenciana, ya llevan el camino que corresponde a este tipo de declaraciones.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Voldria dir-li en primer lloc que lamente molt que els seus companys d'escó no li transmeteren la felicitació pública que vaig fer en esta mateixa tribuna amb motiu que parlara en valencià. Ho lamente. (*Aplaudiments*)

I m'alegre molt, senyor Camps, que vosté haja après valencià per a poder parlar en valencià al Parlament Europeu, gràcies a l'acció d'un govern, del govern socialista, que ha fet possible (*El senyor president colpeja amb la maceta. Remors*) el que en huit anys no va fer Aznar. (*Aplaudiments*) M'alegre molt.

“Señor Pla, ni una sombra de duda, ni una. Lo que usted ha dicho no es verdad. No hay nada que tapar. Absolutamente nada. Se lo puedo decir...”

El senyor president:

Señor Camarasa...

El senyor Pla i Durà:

...en el idioma que usted quiera –ho haguera pogut dir en valencià, aleshores–. Nada de nada. Téngalo usted claro, absolutamente claro. Asumo la gestión del Ivex de estos últimos años de la A a la Z. Ni una sombra de duda”.

De moment, senyor Camps, he de dir-li que no ho tenen tan clar com vosté l'Agència Tributària i el jutjat número 19 d'Instrucció de València, que ja té obert un procediment, una querrela presentada pel Grup Socialista, admesa a tràmit i declarat imputat a una persona per la gestió de l'Ivex. Això de moment.

Però dit això. Mire, el que jo no compren ni entenc és com a dia de hui el conseller d'Empresa, Universitat i Ciència continua sent conseller del seu govern, senyor Camps. No ho entenc. Perquè una persona que ve ací, ahir, i diu, que por qué

–i manifesta públicament amb total naturalitat que “no entendia por qué el Ivex había tardado tanto tiempo en cesar a este personaje en la oficina de Miami”. Una persona que ve aci ahir i manifesta, evidentment, que este era un personatge que es manifestava en les enquestes com un tipus que no fea res, que en 2003 només va fer sis gestions, que en 2004 ne portava tres... ¿Que no era conseller el senyor Nieto? És incompreensible que a dia de hui vosté no haja pres ninguna decisió. El senyor Nieto no l’ha presa, perquè el fet normal en dotze mesos o catorze mesos de (*inoible*) gestió d’este personatge i d’altre, és que haguera cessat a la directora de l’Institut Valencià de l’Exportació, per incompetent, manifestament incompetent, en la defensa dels interessos dels valencians. I si no ho ha fet ell, vosté hui havia d’haver vingut aci a esta trona i haver dit “no, assumim la responsabilitat, és evident, ens hem equivocat i ha de pagar algú”, aquell que ha demostrat que és una persona que no està en condicions de dirigir els destins de l’Institut Valencià de l’Exportació i de la conselleria, perquè no és possible.

I, mire, li queda poc temps, senyor Camps, li queda poc temps per a dirimir, si vosté vol continuar en la senda de donar empara, de donar suport, de donar, efectivament, gran capacitat d’actuació a aquells que manifestament han demostrat incompetència i, més que incompetència, han estat a l’ombra de la corrupció permanent, o no?.

I hui té una gran oportunitat aci. Jo només li dic que molts valencians esperen saber si els seus diners, perquè paguen els seus impostos, han sigut justament o adequadament utilitzats. I a dia de hui en l’Ivex, en l’Institut Valencià de l’Exportació, hi ha molts dubtes que això haja sigut així. Perquè, evidentment, a dia de hui està demostrant-se, excepte que vosté diga el contrari, que s’ha pagat en paradisos fiscals a persones que no han cotitzat a hisenda, a persones que no han pagat a hisenda.

I vosté hui té la gran oportunitat de prendre un camí o un altre, de ser valent, no fugir, no esperar que escampe, com vosté permanentment fan això. Ho ha fet en el cas Fabra. Fabra demà va a declarar per un dels múltiples delictes en què està imputat contra l’administració pública. Vosté l’ha emparat. Vosté hui té l’oportunitat i li done dos camins claríssimament: un, diga al seu grup que accepta la comissió d’investigació sobre l’Institut Valencià de l’Exportació, un camí. Dos, persone’s en la querella que el Grup Socialista té interposada en el jutjat número 19 per aclarir, de veritat, si els diners de l’Ivex s’han utilitzat correctament. Si no fa vosté això, continuarà emparant la corrupció, continuarà claríssimament en la senda de passar de la passivitat de mirar cap un altre costat a la complicitat més total i absoluta amb els corruptes.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Senyor president té la paraula.

El senyor president del Consell:

Señor Pla, usted no ha felicitado al gobierno de la Generalitat Valenciana, ha felicitado al gobierno de la nación, que es el que nos metió en una confusión tremenda (*veus*) y muy desagradable durante un año para poner en valor lo que la ley, la Constitución y el Estatuto de Autonomía dicen. A ellos les felicitó usted, y tenía que haber dicho: felicidades, gobierno de la Generalitat, por dos cosas, por conseguirlo y por conseguirlo en contra del gobierno socialista de Madrid. (*Aplaudiments*)

El Ivex, ya se lo he dicho clarísimamente, clarísimamente, desde el primer minuto: el camino que corresponde cuando alguien hace las imputaciones que hace públicamente. Ya está, ningún tipo de problema. Ya está directamente encauzada esta cuestión.

Y hablando de la cuestión, (*el senyor president colpeja amb la maceta*) esta cuestión que ustedes...

El senyor president:

Senyora Andrés.

El senyor president del Consell:

... están intentando generar en nuestra comunidad y que no van a conseguir...

El senyor president:

Senyora Llinares.

El senyor president del Consell:

Por cierto, es curioso que nos quiten el agua y que quieran convertir a la Comunidad Valenciana (*protestes*) que quieran convertir a la Comunidad Valenciana en un lodazal, nos quitan el agua y quieren embarrarse. Pues que se embarren ellos, nosotros no nos embarraremos nunca. (*Protestes i aplaudiments*).

Pues, hablando de esta cuestión, me he ido a la hemeroteca, me he ido a la hemeroteca, porque la persona que presentaba el fin de semana pasado ese mapa, que espero que esté bien, porque para usted la Comunidad Valenciana termina en Guardamar y usted sabe que termina en Pilar de la Horadada. (*Protestes*) Que, por cierto, hablando de Pilar de la Horadada, me tiene que explicar a mí qué es eso de pasar la bandeja para cobrar a no sé qué empresarios, como dice el portavoz socialista de Orihuela, me lo tiene que explicar. Y yo esperaba que desde esta tribuna nos dijese eso que ha dicho, eso que ha dicho el portavoz... (*Remors. El senyor president colpeja amb la maceta*)

Porque fíjense la diferencia, fíjense la diferencia del fin de semana. Yo me encuentro una entrevista y lo primero que digo es: a los tribunales con el que hace imputaciones. Y todavía estoy esperando que el señor Pla diga: “a los tribunales con el portavoz de Orihuela de mi partido que dice que yo paso la bandeja”, todavía no ha dicho nada. Fíjese la diferencia que hay entre el Partido Socialista y el Partido Popular.

Pues bien. Yendo a la hemeroteca me he encontrado con estas lindezas. Lindeza número uno: encuesta del CIS del año 1994. Preocupación de los valencianos en torno a la corrupción, 47%. En ese mismo tema, en estos momentos, 0,4%. En 1994 gobernaba el Psoe, en 2005 gobierna el Partido Popular en la Comunidad Valenciana. Es que son unos expertos, es su tema, son unos expertos. Por cierto, en ocho años de gobierno del Partido Popular en España, ni atisbo alguno de problema alguno con esta cuestión y en el primer año ya tenemos al ministro de Industria con un lío espectacular, con una condonación espectacular de 1.000 millones de pesetas en la Caixa.

Pero más le diré, más le diré. Por cierto, dice que a Pla solo le interesa Orihuela para pasar la bandeja, eso lo dice el portavoz de su partido en Orihuela. Haga lo que yo, tenga la valentía de irse como yo, a los fiscales y a los jueces para que sean ellos, por cierto, los que diriman, porque los que dirimen son ellos, no nosotros. Nosotros no estamos aquí para dirimir, estamos para hacer otro tipo de cosas. Creo que

he utilizado mal el verbo... (*remors*) Sí, sí, claro que voy al grano. (*El senyor president colpeja amb la maceta*)

El otro día, presentando ese mapa, le digo, me encontré con un viejo e ilustre personaje de la política valenciana del Partido Socialista, que hizo exactamente lo mismo cuando yo estaba en el Ayuntamiento de Valencia como concejal de la todavía hoy alcaldesa y por muchos años, Rita Barberá. Me acuerdo perfectamente. Y recordé aquella campaña que la misma persona, ahora a nivel autonómico, puso en marcha a nivel municipal. No volvió a repetir en las listas municipales, y la diferencia electoral entre el Partido Popular y el Partido Socialista por aquella campaña fue absolutamente trágica para el Partido Socialista. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Yo lo que les digo es que el camino emprendido es el mejor camino para nosotros para que ustedes sigan estando donde están, en la oposición. (*Protestes. El senyor president colpeja amb la maceta*)

Y respecto del Ivex, para terminar, porque parece importante, decirles que es un instrumento fundamental para la exportación de la Comunidad Valenciana. Que son más de 200 empresas las que han recibido ya ayudas para seguir presentes en el mundo. Que ha puesto en marcha 154 proyectos. Que hay convenios con doce asociaciones empresariales, con los consejos de cámaras y con los consejos reguladores. Que en estos momentos hay más de 200 proyectos de internacionalización y que, además, más de 2.500 empresas han recibido servicios del Ivex. Ese es el Ivex en el que cree el gobierno de la Generalitat. Parece ser que ustedes creen en otro tipo de Ivex. Allá ustedes, allá ustedes. Nosotros, ante una entrevista de estas características, lo primero que hemos hecho es ir al fiscal. Usted, ante una imputación directa de un compañero suyo de partido, sigue sin decirnos qué va a hacer con él.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Estimada secretaria, señora Ninet Yo solo digo una cosa para el orden de esta Mesa: las interrupciones que se tengan a la persona que esté en la tribuna serán tenidas en cuenta en los tiempos, lógicamente, que luego se pasen.

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa. El senyor Ribó té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor president, jo volia començar fent-li propostes, però no puc començar aixina perquè vosté no accepta la realitat i, per tant, no me queda més remei que començar a recordar-li.

Mire, una primera afirmació. Estem vivint l'etapa de més corrupció d'este país des de la vinguda de la democràcia. Li repetisc, l'etapa de més corrupció d'este país des de la vinguda de la democràcia. (*Aplaudiments*)

Li vaig a recordar alguna cosa, per a recordar-li tota la història. (*El senyor president colpeja amb la maceta*) Senyor Cartagena, conseller dimitit o fet dimitir degut a un tema no resolt de frau fiscal. Senyor Cervera, dimitit o fet dimitit per una denúncia que presentà el nostre grup. Li recorde un senyor de Castelló, anomenat Carlos Fabra, president de la diputació i del seu partit, especialista en els passadissos del ministeri per a ajudar desinteressadament els seus amics, que desinteressadament li paguen els seus serveis de mediació, com bé diu el codi ètic del Partit Popular. Dos processaments en marxa. Tot un fenomen i tot un especialista.

Li recorde l'alcalde d'Oriola, diuen que viu en un xalet d'un constructor, diuen que condueix un cotxe de luxe deixat pel constructor, que, curiosament, el Tribunal Superior de Justícia anul·la un pla parcial que, coses de la vida, s'ha via adjudicat a l'esmentat constructor.

Alcalde de Torrevella. El pobre va adquirir uns terrenys en Almoradí per casualitat, per casualitat, en un procés urbanístic que li han generat uns beneficis de 5,2 milions d'euros, prop de 900 milions de pessetes. Què mal pensats que som! Si ell no sabia res del tema i nosaltres volem linxar-lo. Què mal pensats que som! Mire, fa vosté molt bé, senyor president, de protegir-lo, deixar-lo que el Nou d'Octubre pugua rebre un premi d'una associació de Torrevella, que no era seua, d'una associació, manifestar el seu recolzament en el centre de desenvolupament turístic.

Què passa amb les factures de Terra Mítica? Han eixit avui i no m'ha donat molt de temps a llegir-lo. És un tema d'avui i no m'ha donat molt de temps a llegir-lo.

Mire, l'últim, el cas Ivex. Recorda vosté que la meua companya Glòria Marcos va haver d'anar amb magnetòfon a vore el contracte de Julio Iglesias? Que no li ensenyaren més que el contracte A de 375 i no li ensenyaren el B de 660? Per cert, un comportament, el del senyor Such, molt paregut al del senyor Font de Mora amb Ciegsa. Perfectament paral·lel i comparable. (*Veus*)

Senyor Camps, vosté no és Zaplana. Vosté tampoc és l'anterior vicepresident d'economia que va lliurar els recursos. Es ratifica en el fet que assumeix de la A a la Z la gestió de l'Ivex des que governa el Partit Popular? Es ratifica? No creu que darrere d'este compte blindat podria estar qualsevol, des de la i d'Iglesias a la zeta del que siga? Es ratifica?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Perdone, senyor Ribó, però és que encara no m'ha fet la pregunta i no sé exactament quina es la pregunta. (*Remors*) Jo tinc ací una pregunta i el que ha fet és el que fa normalment, que és una mena de barreja de coses. Però encara no m'ha dit exactament quins són els temes, els casos, les qüestions, encara no ho sé, no ho sé, de la pregunta. M'agradaria, per favor, que a esta cambra, ja que vosté ha fet la pregunta, diga exactament de què estem parlant, exactament, i les proves, per favor. I ja prenem nota en funció del que vosté mos diga.

Gràcies.

Gràcies, senyor president. (*Protestes i aplaudiments*)

El senyor Ribó i Canut:

Senyor... (*inoïble per motius tècnics*) la pregunta per escrit i crec que sap llegir en valencià. Per tant, la té perfectament i la tenen tots els diputats: quines mesures va a prendre per intentar posar mesures a la situació que li he descrit abans?

Mire vosté, senyor Camps, el sistema democràtic exigeix l'assumpció d'un compromís ètic per part dels polítics, un compromís ètic entre els governants i governats basats en la confiança recíproca.

Mire vosté, el clima que li he descrit abans per les denúncies constants i irregularitats, avui una altra, en la política valenciana recent, ha derivat en la pèrdua de confiança, que abasta fins i tot les institucions representatives. Li vaig a posar